

РЕШЕНИЕ

№ 595/14.8.2020г.

гр. Пазарджик

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД ПАЗАРДЖИК, XII състав, в открито съдебно заседание на дванадесет и втори юли две хиляди и двадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Мариана Шотева
ЧЛЕНОВЕ: 1. Красимир Лесенски 2.
Светомир Бабаков

при секретаря Янка Вукева и с участието на прокурора Паун Савов, като разгледа докладваното от съдия Лесенски административно дело № 424 по описа на съда за 2020 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 185 и сл. от АПК.

Делото е образувано по протест на прокурор Стефан Янев при Окръжна прокуратура гр. Пазарджик подаден против чл.52, ал.1, т.4 и чл.65, ал.2 от Наредба за определяне размера на местните данъци и такси на територията на Община Сърница, приета с Решение № 38/28.07.2015 г. на Общински съвет Сърница.

В съдено заседание, представителят на Окръжна прокуратура Пазарджик поддържа протеста, като моли за отмяна на атакуваните разпоредби като незаконосъобразни, като им се присъдят сторените разноски по делото.

За ответника по делото - Общински съвет Сърница, редовно призван, не се явява законен или процесуален представител. Не взема становище по протеста.

Настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 171, във вр. с чл. 196 АПК представените по делото доказателства, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Приложимата процедура за настоящото съдебно производство е тази по дял трети, глава десета, раздел III „Оспорване на подзаконовни нормативни актове“ на АПК, като съгласно разпоредбата на чл. 196 АПК за неуредените в този раздел въпроси се прилагат разпоредбите за оспорване на индивидуалните административни актове, с изключение на чл. 152, ал. 3; чл. 173 и чл. 178. Съгласно чл. 186, ал. 1 АПК право да оспорват подзаконов нормативен акт имат гражданите, организациите и органите, чиито права, свободи или законни интереси са засегнати или могат да бъдат засегнати от него или за които той поражда задължения, а съгласно ал.2 на същия член прокурорът може да подаде протест срещу акта. Съгласно разпоредбата на чл. 187, ал.1 от АПК подзаконовите нормативни актове могат да бъдат оспорени без ограничение във времето, поради което съдът намира, че протестът е подаден в срок. След извършена служебна проверка, съдът намира, че протестът, като подаден от надлежна страна в законоустановения срок, е редовен, поради което следва да бъде разгледан по същество.

Съгласно чл. 168, ал.1 от АПК, приложим по силата на препращащата разпоредба на чл. 196 от АПК, съдът следва да обсъди и провери освен посочените от оспорващия основания и законосъобразността на акта по всички посочени в чл. 146 АПК основания.

Обществените отношения, свързани с местното самоуправление и местната администрация са уредени със ЗМСМА, чиито разпоредби очертават правният статут и компетентността на общинския съвет като орган на местното самоуправление, определящ политиката за изграждане и развитие на общината, във връзка с осъществяването на дейностите от местно значение, както и на други дейности, определени със закон. В изпълнение на правомощията си по чл. 21 от ЗМСМА общинският съвет приема правилници, наредби, инструкции, решения, декларации и обръщения. Редът за издаване на нормативни административни актове е регламентиран в нормите на чл. 75 - 80 от АПК, като в чл. 80 от АПК е предвидено субсидиарно прилагане на Закона за нормативните актове за неуредените в този раздел въпроси.

С решение № 38/28.07.2015 г. Общински съвет гр. Сърница е приел Наредба за определяне размера на местните данъци и такси на територията на Община Сърница по чл. 1 ал. 2 от ЗМДТ. От тази гледна точка съдът констатира при проверка на материалите, съдържащи се в административната преписка, че при приемане на Решение № 38/28.07.2015 г. на Общински съвет Сърница, с което е приета Наредба за определяне размера на местните данъци и такси на територията на Община Сърница са спазени разпоредбите, регламентиращи подробно процедурата за приемане на подзаконовия нормативен акт. При преценка на законосъобразността на оспорените разпоредби на Наредбата настоящият съдебен състав намира, че при приемане на оспорения нормативен акт не са допуснати нарушения на административно-производствените правила от естество да обусловят отмяната му.

Разгледан по същество обаче протестът се явява основателен.

Атакуваният текст на чл.52, ал.1, т.4 на Наредбата гласи следното:

„Данъчно задължените лица, които подлежат на облагане с патентен данък, могат да ползват данъчни облекчения в следната поредност:

лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10, 12 и 13 на приложение №4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; намалението се ползва, при условие че към декларацията по чл.53 е приложено копие от удостоверение за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара”.

В същото време текстът на чл. 61м, ал. 1, т. 4 от ЗМДТ сочи следното:

„Данъчно задължените лица, които подлежат на облагане с патентен данък, могат да ползват данъчни облекчения в следната поредност:

лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10 на приложение № 4, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; намалението се ползва, при условие че към декларацията по чл. 61 н е приложено копие от удостоверение за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара”.

От съпоставката на текста от общинската наредба с текста от закона ясно се вижда, че текстът на общинската наредба позволява по-голям обем привилегии на лица, извършващи действия не само по т. 10, но и по т. 12 и т. 13 от приложението към закона. Предвиждането на нещо, което е извън ограничението на закона, както в случая зависимостта между броя на упражняваните дейности и дължимата величина на данъка, сочи на материална незаконосъобразност.

На следващо място разпоредбата на чл. 65, ал.2 от Наредбата гласи следното: „Когато действието на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници бъде прекратено през течение на годината, от платения годишен данък се възстановява недължимо внесената част, определена по следната формула: $\text{НВДТПП} = \frac{\text{ПГДТПП}}{\text{БМ}} \times \text{БМ}$, където 12

НВДТПП е недължимо внесената част от данъка върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;

ПГДТПП е платеният годишен данък върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;

БМ е броят на месеците от текущата година, следващи месеца на прекратяване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници. В същото време текстът на чл. 61ч, ал.2 от ЗМДТ гласи следното: „Когато действието на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници бъде прекратено през течение на годината, от платения данък се възстановява недължимо внесена част, определена по следната формула: $\text{НВДТПП} = \text{ПДТПП} \times \text{ОМ}$, където БМ

НВДТПП е недължимо внесена част от данъка върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;

ПДТПП - платеният данък върху таксиметров превоз на пътници за срока, за който е издадено разрешението;

БМ - броят на календарните месеци, за които е издадено разрешението и е платен данъкът върху таксиметров превоз на пътници;

ОМ - оставащият брой на календарните месеци от срока на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници, следващи месеца на прекратяване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

От съпоставката на текста от общинската наредба с текста от закона се вижда, че в общинската наредба е представена формулата за недължимо внесена част от платения годишен данък върху таксиметров превоз на пътници за текущата година по различен начин. Регламентацията на закона се прилага такава, каквато е, без изключение, особено при формули за изчисление. Самото законово условие представлява рамка, която трябва да се спазва от общинския съвет. Разликата в текста на закона и текста на общинската наредба не би имала значение, ако на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници е издадено за 12 месеца, но ако е издадено за различен срок, то тогава се получава различно разрешение от законовото.

Така посочените текстове от Наредбата категорично влизат в противоречие с текстовете на закона и се явяват незаконосъобразни като несъответни на нормативен акт от по-горна степен. Съгласно чл. 3 ал. 1 от ЗНА законът е нормативен акт, който урежда първично или въз основа на Конституцията обществени отношения, които се поддават на трайна уредба, според предмета или субектите в един или няколко института на правото или техни подразделения. Посоченото означава, че цитираните норми от закона регламентират съответните обществени отношения винаги по начин, избран от законодателя и това положение трае до последваща промяна или отмяна по законодателен път.

Описаните противоречия с по-висша норма се противопоставя и на принципа на повелителната разпоредба на чл. 15, ал. 1 от ЗНА, според която нормативният акт трябва да съответства на Конституцията и другите нормативни актове от по-горна степен. Съгласно чл. 15, ал. 3 от ЗНА, ако постановление, правилник, наредба или инструкция противоречат на нормативен акт от по-висока степен, правораздавателните органи прилагат по-високия по степен акт.

Нормите на чл. 52, ал.1 т.4 и чл. 65, ал. 2 от Наредба за определяне размера на местните данъци и такси на територията на Община Сърница, приета с решение № 38/28.07.2015 година на Общински съвет гр.Сърница, са в противоречие и с чл. 76 ал. 3 от АПК и чл. 8 от ЗНА, като несъответстващи на нормативен акт от по-горна степен.

Ето защо чл. 52, ал.1, т.4 и чл. 65, ал. 2 от Наредба за определяне размера на местните данъци и такси на територията на Община Сърница се явяват незаконосъобразни като несъответни на нормативен акт от по-горна степен - ЗМДТ и следва да бъдат отменени.

По делото са представени доказателства за реализирани разноси от Окръжна прокуратура Пазарджик в размер на 20,00 лв., поради което следва да бъде осъден ответникът да заплати същите с оглед изхода на делото.

Решението след влизането му в сила подлежи на обявяване по реда, по който е обявена Наредба за определяне размера на местните данъци и такси на територията на Община Сърница, приета с решение № 38/28.07.2015 година на Общински съвет гр. Сърница.

По изложените съображения и на основание чл.193, ал.1 от АПК, Административен съд Пазарджик

РЕШИ:

ОТМЕНЯ като незаконосъобразни чл. 52, ал.1, т.4 и чл. 65, ал. 2 от Наредба за определяне размера на местните данъци и такси на територията на Община Сърница, приета с решение № 38/28.07.2015 година на Общински съвет гр. Сърница.

ОСЪЖДА Общински съвет Сърница да заплати на Окръжна прокуратура Пазарджик сумата в размер на 20 (двадесет) лева, представляваща сторени по делото разноси.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

На основание чл. 194 от АПК, при неподаване на касационни жалби или протест или ако те са отхвърлени, решението да се разгласи по реда предвиден в чл. 78, ал.3 от АПК.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: 1n1

ЧЛЕНОВЕ: 1. 1n1

2. 1n1